

Velika vlaganja v kmetijstvo

Iz investicijskega programa kmetijskega kombinata v Šentjurju

Te dni so v šentjurskem kmetijskem kombinatu znova predelali gospodarski uspeh podjetja v preteklem letu. Tokrat so o tem obširno govorili na redni letni konferenci osnovne organizacije Zveze komunistov. Med drugim pa so razpravljali tudi o investicijskem programu za naslednje razdobje. Pogledajmo, kaj so s tem v zvezi ugotovili.

Za leto 1962 so v šentjurskem kmetijskem kombinatu namenili investicijam milijardo in 142 milijonov dinarjev — ali z drugimi besedami — polovico letne realizacije. V preteklem letu je namreč kmetijska zadruga dosegla približno milijardo dinarjev realizacije in s tem ustvarila okrog štirideset milijonov lastnih skladov. Obe številki nedvomno dokazujeta, da je bila združitev vseh kmetijskih združenj šentjurskega območja v eno gospodarsko organizacijo, ekonomsko utemeljena. Dokajšnji uspehi pa so nedvomno rezultat prizadevanja dela vseh članov kolektiva.

Letošnji investicijski program šentjurskega kmetijskega kombinata je namenil velik del sredstev objektom družbenega standarda. Tako bodo za osemstanovanjski blok v Šentjurju porabili okrog 25 milijonov dinarjev, to pa nedvomno ni zadnja investicija v gradnjo objektov za izboljšanje življenjskih pogojev članov delovnega kolektiva. Ostala sredstva bodo razdelili takole:

Najpomembnejša investicija šentjurskega kmetijskega kombinata bo nedvomno gradnja farme beconov. Zanj so namenili 661 milijonov dinarjev, zgrajena bo za petnajst tisoč beconov. Na drugo mesto bi lahko uvrstili gradnjo hleva za s' o glav molznic. Hlev bodo gradili poleg kmetijske šole, veljal pa bo 25 milijonov dinarjev. Pristavimo le še to, da so v kmetijski šoli o takem hlevu govorili že lani. Investicijski program kombinata pa predvideva še dva hleva za živino. Postavili naj bi ju v Slivnici in na Selah, sredstev zanj pa je 30 milijonov dinarjev. Tako pridemo do tiste postavke v investicijskem programu šentjurskega kombinata, ki govori o gradnji sviniakov za becone — s pet sto stojišči — ki naj bi jih postavili na Planini. Menijo, da je ta lokacija najbolj primerna prav zavoljo mlekarne, ki bo v tem kraju.

Velik del sredstev je delovni kolektiv namenil tudi sadju. Tako bodo za skladišče sadja in zelenjave porabili okrog 47 milijonov dinarjev, za hladilnico — predvsem za jagodičevje — pa okrog 44 milijonov dinarjev. Šentjurski kombinat bo dobil tudi novo poslovno zgradbo, saj je

Moziška občina bi potrebovala za nemoteno delo v zdravstvu šest zdravnikov. Na njenem območju pa delajo le trije. Močno pogrešamo tudi zobarja v Gornjem gradu, medicinsko sestro v Ljubnem, zobotehnik v Ljubnem in zaradi obolelosti babice v Nazarjih je tudi tam prazno mesto.

Medtem ko se je v Zdravstvenem domu v Nazarjih doslej izmenjalo že sedem zdravnikov, se od devetih zdravnikov v Gornjem gradu še nihče ni odločil, da bi ostal. Tudi na razpis, ki še velja, se ni priglasi nihče.

Razmere so skrajno neugodne in v bližnji prihodnosti se nič ne obeta. Vprašujemo se — kje je vzrok, saj so pogoji dela v moziški občini prav taki kot drugod. Odgovora ni.

V šentjurskem kmetijskem kombinatu so sklenili posvetiti več pozornosti sezonskim kmetijskim delavcem, ki prihajajo v glavni in sosednjih republik. Menijo, da bodo ti delavci čez čas postali stalna delovna sila kmetijskega kombinata. Prav je zato, da bi tudi zanje že zdaj organizirali občasne sindikalne organe, jih odločneje pritegnili v upravljanje in jih pogosteje seznanjali s problemi podjetja in njegovimi perspektivami.

Sindikalna organizacija v kmetijskem kombinatu si je naložila tudi nalogo, da bo bolj kot je skrbel tudi za tiste delavce, ki prihajajo iz privatnega sektorja. Le-ti namreč marsikdaj vnašajo v kolektiv mezdnost, miselnost, konservativizem in drobnolastniške težnje. Kažejo malomaren odnos do družbene lastnine, delovne discipline in tudi do modernizacije proizvodnje.

Tisti pa, ki poleg tega živijo še na kmetih, v zakonitih vaseh, se zanimajo samo za višino svojega osebnega dohodka. Tako ljudje, ki se torej ne menijo za investicije in za perspektivo gospodarske organizacije, ne morejo v polni meri izpolnjevati nalog, ki jih pred proizvajalci postavljajo sedanji čas. Odločili so se zato, da bodo takim delavcem v polni meri omogočili strokovno in pa družbeno politično izobraževanje.

Knjižno polico, ki jo vidimo na sliki, lahko naredi vsak sam. Treba je le malo volje, dvoje marljivih rok in uspeh bo tu. Za izdelavo potrebujemo nekaj 6-10 mm debele vrvi in lesene deske za police. Deske, ki nam bodo služile za police na vogalih, navrtamo, da skozi luknje lahko potegnemo vrv. Spodnjo polico držijo vrvi, ostale, ki jih ne sme biti več kot štiri, pa držijo 4 mm debele železne paličice, ki jih porinemo skozi vrv tam, kjer mislimo namestiti polico. Železne paličice naj bodo po dolžini enake širini polic.

-ij

mlina, ki bo marca že v pogonu, 4 milijone, za dograditev skladišča v Dobju pa 7 milijonov dinarjev. Adaptirati pa bodo tudi mesnico. Pri magistratu v Celju in uredili tam tudi hladilnico. Tak načrt imajo tudi za mesnico v Pomikvi.

Poleg sredstev za nakup opreme in ureditve mehanične delavnice predvideva investicijski program kmetijskega kombinata v Šentjurju tudi 18 milijonov za nasade ribeza. Za sadovnjake v

obratu Slom, ki naj bi zavzemali površino 56 hektarov so namenili 56 milijonov dinarjev, za nakup zemljišč okoli 500 hektarov pa 90 milijonov dinarjev.

Toliko o investicijskem programu šentjurskega kmetijskega kombinata. Njegov program pa ne predvideva gradnje — klavnice. Vendar v Šentjurju še vedno menijo, da je za lokacijo takega objekta najbolj primerno njihovo območje.

-ij

Po petnajstih letih

Pred petnajstimi leti je v Podčetrtku nastopil službo poštnega upravnika tovariš ALBREHT Bojan iz Pristave. Vse do danes je z veliko vmeno delal za napredek kraja. Nedvomno je velik njegov delež pri tem, da so pošto preselili bližje avtobusnega in železniškega postajališča ter jo uredili tako, da je zdaj med najlepšimi poštami daleč naokrog. Posebno prizadevno pa je deloval v obsoletskem ribiškem društvu, kateremu predseduje in pod njegovim vodstvom uvrstilo med najboljše ribiške družine v Sloveniji. Mladinska sekcija obsoletskega ribiškega društva je prejela posebno pohvalo republiške ribiške zveze. Tovariš Albreht se je zavzel za turistični razvoj Obsoletja. Prebivalci Podčetrtka so pre dnevi pripravili tovarišu upravniku prigraden poslovilni večer, ker zdaj odhaja na novo službeno mesto v Soštanj.

Tovariš Bojan Albreht s svojo poštarsko »družinico«

»Nič posebnega nisem napravil — je dejal skromno. »Petnajst let sem se ob vsakem vremenu vozil največkrat s kolesom iz Pristave v službo, pa je kar šlo. Navezal sem se na ta kraj in ljudi in verjemejte, tu bi se lahko veliko koristnega napravilo. Ali ni škoda, da grad, ki stoji na eni najlepših razglednih točk v tem predelu ob-

sotolja, sameva in vztrajno propada? Topli vrelci, lep grad, idilna pokrajina in zgodovinske zanimivosti: to so zakladi, ki bi jih lahko z manjšimi naložbami odkrili in bi sčasoma nedvomno dobro obrestovali vložen trud. Priznati moram, da smo se dostikrat pogovarjali, koliko lep je naš kraj. Sanjarili smo o velikem ribniku, o bazenu s toplo vodo, o gostišču na gradu... Prepričan pa sem, da se bodo nekoč tudi te sanjarije uresničile. Kolikokrat prihajajo sem Zagrebčani, gostje iz Rogaske Slatine in drugod, pa če občudujejo naš grad, čudovito pokra-

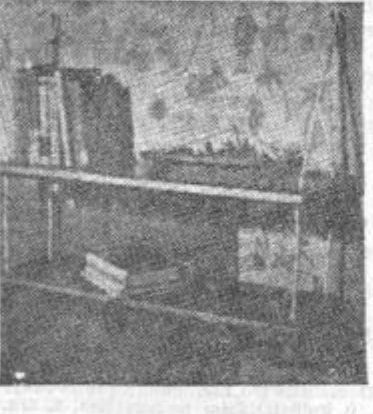
jino ter nam očitajo, čemu tu ne napravimo nekaj podobnega kot je v Mokricah. No, kar težko mi je, da odhajam! Pa vračal se še bom, če ne drugače, pa z ribiško palico k Sotli.« Toplo se je nasmehnil, ko se je oziral s poštnega stopnišča proti Trati ob Sotli, kjer je skoraj vsak dan opazoval rečne skrivnosti.

Ljudje v Podčetrtku želijo tovarišu Bojanu na novem delovnem mestu v Soštanju mnogo zadovoljstva in uspehov. Hvaležni so mu za ves trud, ki ga je v petnajstih letih vlagal v razvoj kraja.

Veliko pomanjkanje zdravnikov

Medtem ko se je v Zdravstvenem domu v Nazarjih doslej izmenjalo že sedem zdravnikov, se od devetih zdravnikov v Gornjem gradu še nihče ni odločil, da bi ostal. Tudi na razpis, ki še velja, se ni priglasi nihče.

Razmere so skrajno neugodne in v bližnji prihodnosti se nič ne obeta. Vprašujemo se — kje je vzrok, saj so pogoji dela v moziški občini prav taki kot drugod. Odgovora ni.

Pomagajmo si sami

Knjižno polico, ki jo vidimo na sliki, lahko naredi vsak sam. Treba je le malo volje, dvoje marljivih rok in uspeh bo tu. Za izdelavo potrebujemo nekaj 6-10 mm debele vrvi in lesene deske za police. Deske, ki nam bodo služile za police na vogalih, navrtamo, da skozi luknje lahko potegnemo vrv. Spodnjo polico držijo vrvi, ostale, ki jih ne sme biti več kot štiri, pa držijo 4 mm debele železne paličice, ki jih porinemo skozi vrv tam, kjer mislimo namestiti polico. Železne paličice naj bodo po dolžini enake širini polic.

-ij

Ne kmete, kmetijske proizvajalce potrebujemo

Ni se dolgo tega, ko je bil v Celju peti plenem Okrajnega komiteja Ljudske mladine. Poročali smo že, da so mladi ljudje na plenam govorili predvsem o vlogi svojih vrstnikov v spremenjenem gospodarskem sistemu. Med diskutanti sta bila tudi dva — sekretar okrajnega komiteja Ljudske mladine v Celju Bogdan Marinkovič in predsednik občinskega komiteja Ljudske mladine v Zalcu Franc Vidmar — ki sta razpravljala o izobraževanju kmetijskih proizvajalcev. Debatu sta nadaljevala še v odmoru, prisluhnili smo in iz njunega razgovora povzemamo to-le:

»Kadar govorimo o izobraževanju kmetijskih proizvajalcev, je dejal tovariš Bogdan, mislimo s tem predvsem na tiste ljudi, ki so zaposleni v socialističnih kmetijskih obratih. Mislim pa, da je že čas, da bi s to staro miselnostjo prelomili in se začeli bolj zanimati tudi za izobrazbo tistih, ki so še na domačih posestvih. Pa ne samo to — naše ljudi bi morali navaditi, da s tem, če govorimo o kmetijskih proizvajalcih, ne mislimo pa nekdanje hlapce in dekle, temveč na resnično enakopravne udeležence v proizvodnji in v delitvi. Mladi ljudje pa bi se morali na vaseh boriti tudi za to, da bi ljudje čimprej spoznali, da današnja družba ne potrebuje več kmetov — v starem pomenu besede — temveč kmetijske proizvajalce.«

»In če bi k temu prišli še hitrejša izenačevanja življenjskih in delovnih pogojev kmetijskih ter industrijskih delavcev,« je nadaljeval

-ij

Gospodarska moč raste

Smarska občina vsako leto predvidno začetuje svoj družbeni plan ker so pogoji še vedno dokaj težki, vendar vsako leto ugodnejši. Kmetijstvo je temeljno, toda tudi zelo variabilno glede na proizvodne učinke. Lanski družbeni plan je v splošnem ureden in to zadovoljivo.

Pravkar so začrtali novega in občani bodo v prihodnjih dneh na zborih volivcev in sestankih krajevnih organizacij SZDL razpravljali o njem. Tako bodo ugotovljali, če je plan upravičen glede na potrebe, pa tudi na zmogljivosti v občini. Vsekakor pa predvideva v primerjavi z lansko realizacijo občuten korak naprej. Družbeni hruto proizvod v industriji se bo povečal za 8,1 %, enako narodni dohodek, v kmetijstvu za 10,1 %, a narodni dohodek za 15,1 %; v gradbeništvu za 23,1 % in narodni dohodek za 29 %, kar je skoraj popolnoma zagotovljeno, ker so pogodbe za takšen obseg že podpisane. Tudi dohodki v gostinstvu bodo porasli za 11,9 %, v obrti pa za 11,4 %. V povprečju bo porasel bruto proizvod v ob-

čini za 11,5 %, narodni dohodek pa za 13,7 %.

Veliko razpravljajo tudi o razvoju industrijske in obrtne dejavnosti. V Kostrivnici bo pričel obratovati predelovalni obrat za vse vrste sadja. Tak obrat so si na sadjarstvu Smarskem že dolgo želeli. Obrtni obrat »Ključavničarstvo« v Rogaske Slatini bo v tem letu dokončno osvojil industrijski način proizvodnje in bo izdeloval pralne in polnilne stroje. Vsekakor bodo nove gospodarske dejavnosti veliko pripomogle k vztrajni gospodarski rasti smarske občine.

Družbeni plan pa tudi letos poudarja, da je človek prvi činitelj v proizvodnji in da je treba zanj odločneje skrbeti. S pospešeno stanovanjsko izgradnjo skušajo omogočiti delovnemu človeku ugodnejše življenjske pogoje, prav tako pa so tudi za izobraževanje občanov namenili okrog 20 % sredstev več ko lani. Načrt je glede na zmogljivost občine močno napet in se bodo morali vsi občani potruditi, da ga bodo izpolnili.

Detajl iz Sodne vasi na Smarskem — električni stebel daljnovoda in novogradnje

L. V.

V Konjicah je precej nezaposlenih žena

Med tiste kraje v Sloveniji, kjer je posebno v zimskih mesecih posebno težko dobiti zaposlitev za ženske, sodi tudi konjiška občina. Samo pri zavodu za zaposlovanje delavcev v Slov. Konjicah je prijavljenih okoli

100 žensk, ki bi se rade zaposlile, vendar pa je resnično število takih, ki iščejo zaposlitev, še nekoliko višje. V precejšnji meri so to sicer sezonske delavke iz kmetijstva in gradbeništva ter so brezposelne le v zimskih mesecih. To lahko razberemo iz podatkov zavoda, kjer je bilo poleg prijavljenih le 50 nezaposlenih žena, včasih pa celo še manj.

Seminar za kmetijce

V prostorih Jelšingrada je bil pretekli teden seminar za kmetijske delavce v šmarski občini. Okrog 50 kmetijskih tehnikov in delavcev je poslušalo predavanje o uveljavljanju družbenega samoupravljanja, o metodah dela z združniki, o vlogi političnega in kulturno-prosvetnega izobraževanja. Ob zaključku pa so imeli še praktično delo v nasadu črnega ribeza in se ga je udeležilo večje število kmetijcev.

Mnogo težje je najti za ženske stalno zaposlitev. Interesentki je vedno mnogo več kot pri prostih delovnih mest. Pri zavodu je prijavljenih precej žena, ki imajo kot sezonske delavke pravico do zdravstvenega zavarovanja, nekatere pa dobivajo tudi nadomestilo v času nezaposlenosti. Teh je v letošnjih zimskih mesecih sicer nekoliko manj kot v preteklih letih, vendar pa to klub temu narekuje, da bo ta problem treba resno reševati.

Pri zaposlovanju žensk je večkrat nekaj težav tudi zaradi oddaljenosti kraja zaposlitve. Večina tistih žena, ki imajo pravico do denarnega nadomestila ali zdravstvenega zavarovanja, stanuje namreč ob iznem delu Pohorja in v okolici Zreča ter v splošnem delu občine na področju Loč in okoliških krajev. Zaposlovanje v Konjicah je za take tolike težavnost, ker je povezana s prevozom, medtem ko v Zrečah oziroma v Ločah še trenutno ne kaže, da bi lahko povečali število zaposlenih žena.

Podobno je tudi s strokovno izobrazbo, saj je velika večina nezaposlenih žena nekvalificirana.

L.